

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Pirelli & C. SpA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Prysmian Cavi e Sistemi Srl sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 408, 12.11.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ferrari S.p.A./DU

(Apvienotās lietas C-720/18 un C-721/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Preču zīmes – Direktīva 2008/95/EK – 12. panta 1. punkts – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Pierādīšanas pienākums – 13. pants – Izmantošanas pierādījums attiecībā uz “daļu preču vai pakalpojumu” – Preču zīme, ar ko tiek apzīmēts automobiļa modelis, kura ražošana ir apturēta – Preču zīmes izmantošana saistībā ar rezerves daļām, kā arī ar šo modeli saistītajiem pakalpojumiem – Preču zīmes izmantošana saistībā ar lietotiem transportlīdzekļiem – LESD 351. pants – Nolīgums starp Vācijas Federatīvo Republiku un Šveices Konfederāciju – Patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpēja aizsardzība)

(2020/C 433/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ferrari S.p.A.

Atbildētājs: DU

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 12. panta 1. punkts un 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīme, kas reģistrēta attiecībā uz preču un to veidojošo rezerves daļu kategoriju, ir jāuzskata par tādu, kas ir “faktiski izmantota” minētā 12. panta 1. punkta izpratnē attiecībā uz visām šajā kategorijā ietilpstošajām precēm un to rezerves daļām, ja tā šādi tiek izmantota vienīgi saistībā ar dažām no šīm precēm, piemēram, dārgām luksusa sporta automašīnām, vai vienīgi saistībā ar dažu minēto preču rezerves daļām un piederumiem, kas veido dažas minētās preces, ja vien no atbilstošajiem faktiem un pierādījumiem neizriet, ka patērētājs, kurš vēlas iegādāties šīs pašas preces, tās uztvers kā tādas, kas ir preču kategorijas, saistībā ar kurām attiecīgā preču zīme ir reģistrēta, autonoma apakškategorija.
- 2) Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmi var faktiski izmantot tās īpašnieks, pārdodot lietotas preces, kas laistas tirgū ar šo preču zīmi.
- 3) Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmi tās īpašnieks faktiski izmanto, ja tas sniedz noteiktus pakalpojumus saistībā ar precēm, kas agrāk ir pārdotas ar šo preču zīmi, ar nosacījumu, ka šie pakalpojumi tiek sniegti ar minēto preču zīmi.

- 4) LESD 351. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalsts tiesai ir atļauts piemērot konvenciju, kas noslēgta starp Eiropas Savienības dalībvalsti un trešo valsti pirms 1958. gada 1. janvāra vai arī – attiecībā uz Savienības kandidātvalstīm – pirms to pievienošanās datuma, piemēram, grozīto Šveices un Vācijas Konvenciju par patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpējo aizsardzību, kas parakstīta Berlīnē 1892. gada 13. aprīlī, kurā ir paredzēts, ka šajā dalībvalstī reģistrētas preču zīmes izmantošana trešās valsts teritorijā ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai šī preču zīme ir tikusi “faktiski izmantota” Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkta izpratnē, gaidot, kad viens no šīs tiesību normas otrajā daļā minētajiem pasākumiem ļaus novērst iespējamās nesaderības starp LESD un šo konvenciju.
- 5) Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums pierādīt, ka preču zīme ir tikusi “faktiski izmantota” šīs tiesību normas izpratnē, ir šīs preču zīmes īpašniekam.

(¹) OV C 54, 11.2.2019.

**Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Aachen (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Marvin M./Kreis Heinsberg**

(Lieta C-112/19) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2006/126/EK – 2. panta 1. punkts un 11. panta
4. punkts – Vadītāja apliecība – Savstarpēja atzīšana – Atzīšanas pienākuma apjoms – Apmainītās
vadītāja apliecības – Apmaiņa, kas veikta brīdī, kad vadītāja tiesības to izsniedzēja dalībvalsts ir
atņēmusi – Krāpšana – Atteikums atzīt apmaiņā izdoto vadītāja apliecību)**

(2020/C 433/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Aachen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Marvin M.

Atbildētājs: Kreis Heinsberg

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka savstarpēja atzīšana bez jebkādam formalitātēm, kas tajā paredzētas, ir piemērojama vadītāja apliecībai, kura tikusi izsniegta pēc tās apmaiņas atbilstoši šīs direktīvas 11. panta 1. punktam, ievērojot minētajā direktīvā paredzētos izņēmumus.
- 2) Direktīvas 2006/126 11. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ļauj dalībvalstij atteikties atzīt vadītāja apliecību, kura ir tikusi apmainīta saskaņā ar šīs direktīvas 11. panta 1. punktu, pamatojoties uz to, ka šī dalībvalsts pirms šīs apmaiņas ir atņēmusi vadītāja apliecību šīs apliecības turētājam.

(¹) OV C 172, 20.5.2019.